

satte, at de Tjenesteaar, der laa forud for det Tidspunkt, da Pensionsretten var opnaaet, men hvori den paagældende Funktionær alligevel ligesom i senere Tjenesteaar maatte lide Afdrag i sin Lønning til sin egen og Medfunktionærers Pensionering — at disse Tjenesteaar ogsaa skulde være pensionsgivende. Det foreliggende Forslag bryder med dette Princip, det vil sige: det anerkender ikke, at de Tjenesteaar, der gaa forud for Tidspunktet, da en Funktionær faar Pensionsret, skal anses for pensionsgivende. Udvalgets Flertal har nu — ikke uden Betænkelighed — sluttet sig til Hovedbestemmelserne i Regeringsforslagets Pensioneringsregler. Men da det ikke har været blindt for, at dette Forslags Pensioneringsregler i nogle Tilfælde kunde medføre, at der blev begaaet Uret imod Funktionærer eller disses efterladte, saa har det for at forebygge dette foreslaaet den omtalte Bestemmelse i Ændringsforslag Nr. 35. Uden at denne Bestemmelse kommer med i den ny Lov, vil Forholdet være det, at en Funktionær, der i henved 14 Aar har gjort Tjeneste i pensionsberettiget Stilling og hvert Aar har ydet sit Bidrag til sin Pensionering, kan blive afskediget, før han har opnaaet Pensionsret, og saaledes efter sin Afskedigelse ikke kan faa en Øre tilbage af det forholdsvis betydelige Beløb, man har afdraget ham i hans Lønning til Statsbanefunktionærers og deres efterlattedes Pensionering. Paa samme Maade vil hans efterladte være stillede, hvis han i Stedet for at blive afskediget afgaar ved Døden. Udvalgets Flertal har som anført haft Øje for dette uheldige Forhold, og anbefaler derfor meget, at den omtalte forebyggende Bestemmelse i Ændringsforslag 35 vedtages.

I øvrigt henvises til de Betænkningen ledsagende Bilag: Bilag 1 omhandlende Lønningsforholdene for Funktionærer i 11te almindelige Lønningsklasse og for Trafik-elever, Bilag 2 vedrørende Stationsforstandernes Biindtægter og Bilag 3, indeholdende Uddrag af Andragender, der anførte forskellige Lønnings- og Pensio-

neringsforhold have været stiledede til Rigsdagen og indbragte i Folketinget.

Et Mindretal (*Bluhme*), der har stillet Ændringsforslagene Nr. 4 b., 16, 21, forbeholder sig i Salen mundtlig at motivere sin Særstilling. En Betækningsudtalelse af et andet Mindretal (*C. Rasmussen* og *Lyngsie*) anføres nedenfor.

Et Mindretal (*Lyngsie* og *Chr. Rasmussen*) er enig med Flertallet i, at en ny Lønningslov for Personalet ved Statsbanedriften maa bygges paa, at Lønningerne og Forhøjelsen af disse bør fastsættes efter Anciennitet og ikke efter Jernbaneadministrationens Skøn, saaledes som Forholdet delvis er nu. Ligeledes kan Mindretallet slutte sig til Flertallet, hvor dette søger at indskrænke Lønningsklassernes Antal, idet begge disse Foranstaltninger ere tidssvarende og i fuld Samklang med, hvad der finder Sted i andre Stats- og Kommuneinstitutioner. For saa vidt ere vi altsaa enige med Flertallet, men derimod kunne vi ikke gaa ind paa den i Lovforslaget fremsatte og af Flertallet tiltraadte Lønningskala, idet vi mene, at i de lavere Lønningsklasser bør Lønningstillæggene falde hurtigere efter hinanden, maaske i enkelte af disse Klasser noget paa Bekostning af Slutningslønnen, men herved vil vedkommende underordnede Funktionærs Stilling alligevel blive bedre, og da særlig i de Aar, hvor Familiens Størelse, Børns Opdragelse og Skolegang med videre, stiller større Krav til Forsørgeren. Ligeledes, mene vi, at adskillige Funktionærer, saasom Lokomotiv- og Togpersonale, dels paa Grund af det store Ansvar, Stillingen fører med sig, og dels paa Grund af, at denne Del af Personalet er udsat for i en tidligere Alder at blive utjenstdygtig, bør rykkes op i højere Lønningsklasser end efter Regeringens Forslag.

Mindretallet kan altsaa følge Flertallet, hvor det gælder Lønningerne for de øverste Lønningsklasser, hvorimod vi i Henhold til, hvad foran er nævnt, maa stille Ændrings-